

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] sit circa passiones, vel circa operationes [...]?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

42 QVÆST. LVIII. ART. VIII.

et c. in ar-
eod libro & hoc modo loquitur ibi * August. dicit enim quod
prudentia est cognitio rerum appetendarum & fu-
giendarum. Temperantia est refrenatio cupiditatis
ab his qua temporaliter delectant. Fortitudo est fir-
mitas animi aduersus ea, quæ temporaliter molesta
sunt. Iustitia est qua per cæteras diffunditur, dilec-
tio Dei & proximi, qua scilicet est communis ra-
dix totius ordinis ad alterum.

Ad tertium dicendum, quod passiones interiores,
quæ sunt pars materiae moralis, secundum se non or-
dinantur ad alterum, quod pertinet ad specialem ra-
tionem iustitiae: sed earum effectus sunt ad alterum
ordinabiles, scilicet operationes exteriores. Vnde
non sequitur quod materia iustitiae sit generalis.

ARTIC. IX.

325

4. d. 15. q. **A**d nonum sic proceditur. Videtur, quod iustitia
1. a. 1. q. sit circa passiones. Dicit enim Philosoph. in * 2.
2. ad 2. Ethic. quod circa voluptates & tristitias est moralis
** 1. 2. c. 3* virtus. Voluptas autem, id est, delectatio, & tristi-
to 5. tia sunt passiones quædam, ut supra † habitum est,
† 1. 2. q. cum de passionibus ageretur. Ergo iustitia cum sit
23. ar. 4. virtus moralis, erit circa passiones.

¶ 2 Præterea, Per iustitiam rectificantur opera-
tiones, quæ sunt ad alterum. Sed operationes hu-
iusmodi rectificari non possunt, nisi passiones sint re-
ctificatae: quia ex inordinatione passionum proue-
nit inordinatio in prædictis operationibus. Propter
concupiscentiam enim venereorum proceditur ad
adulterium: & propter superfluum amorem pecunie
proceditur ad furtum. Ergo oportet quod iustitia
sit circa passiones.

¶ 3 Præterea, Sicut iustitia particularis est ad al-
terum: ita etiam & iustitia legalis. Sed iustitia le-
galis est circa passiones: alioquin non se extenderet
ad omnes virtutes, quarum quædam sunt manifestè
circa passiones. Ergo iustitia est circa passiones.

SED

SED contra est, quod Philosophus dicit in * 1.5.c.1. et
5.Ethic. quod est circa operationes.

2. 105.

RESPONDEO dicendum, quod huius quæstionis veritas ex duobus apparet. Primo quidem ex ipso subiecto iustitiae, quod est voluntas: cuius motus vel actus non sunt passiones, ut suprà * habitum est, sed solum motus appetitus sensitiui passiones dicuntur. Et ideo iustitia non est circa passiones, sicut temperantia & fortitudo, qua sunt irascibilis & concupiscibilis, sunt circa passiones. Alio modo ex parte materiae: quia iustitia est circa ea qua sunt ad aliterum: non autem per passiones interiores immedia- tè ad alterum ordinamur. & ideo iustitia circa pa-

1.2.q.22

a.3. et q.

59. ar.4.

siones non est.

Ad primum ergo dicendum, quod non quælibet virtus moralis est circa voluptates & tristitias, sicut circa materiam: nam fortitudo est circa timores & audacias. Sed omnis virtus moralis ordinatur ad delectationem & tristitiam, sicut ad quosdam fines con sequentes: quia, ut Philof. dicit in 7.* Ethic. Delectatio & tristitia est finis principalis, ad quem respicien tes, vnumquodque, hoc quidem malum, hoc quidem bonum dicimus. Et hoc modo pertinent etiam ad iustitiam: quia non est iustus qui non gaudet iustis operationibus, ut dicitur in 1.* Ethic.

1.7. c. 18.

in princ.

to. 5.

to. 5.

* 1.1. c. 3.

44 QVÆST. LVIII. ART. IX.

nes. Vnde surreptionem alienæ rei iustitia impedit, in quantum est contra æqualitatem in exterioribus constituendam; liberalitas vero in quantum procedit ab immoderata concupiscentia diuitiarum. Sed quia operationes exteriore non habent speciem ab interioribus passionibus, sed magis à rebus exterioribus, sicut ex obiectis: ideo per se loquendo, operationes exteriore magis sunt materia iustitiae, quam aliarum virtutum moralium.

Ad tertium dicendum, quod honum commune est finis singularium personarum in communitate existentium, sicut bonum totius, finis est cuiuslibet partium. Bonum autem unius personæ singularis non est finis alterius. Et ideo iustitia legalis, quæ ordinatur ad bonum cœ, magis se potest extendere ad interiores passiones, quibus homo aliqualiter disponitur in seipso, quam iustitia particularis, quæ ordinatur ad bonum alterius singularis personæ: quamvis iustitia legalis principalius se extendat ad alias virtutes quantum ad exteriore operationes earum, in quantum scilicet præcipit lex, fortia opera facere, & que temperati, & qua mansueti, ut dicitur in † 5. Ethic.

ARTIC. X.

a. 3. q. 2. *Vtrum medium iustitia sit medium rei?*

et 4. d. 25. **A**d decimum sic proceditur. Videtur, quod medium iustitiae non sit medium rei. Ratio enim, q. 2. q. 1. generis saluator in omnibus speciebus. Sed virtus vir. q. 1. moralis in secundo *Ethicor. diffinitur esse habitus ar. 13. ad electius in medietate existens, determinata ratione 7. 12. 13. quo ad nos. Ergo & iniustitia est medium rationis, & non rei.

* 1. 2. c. 6. ¶ 2 Præterea, In his quæ simpliciter sunt bona, non est accipere superfluum & diminutum, & per consequens nec medium: sicut patet de virtutibus, ut dicitur in 2. † Ethicor. Sed iustitia est circa simplicitatem bona, ut dicitur in quinto * Ethic. Ergo in iustitia non est medium rei.

* 1. 5. c. 1. ¶ 3 Præterea, In alijs virtutibus ideo dicitur esse medium